

איפה הן התוכניות ההן...

אני לא מבין מה קורה... משהו לא דופק... אין לי מושג בדיוק מה זה... כך הירדה השבוע חברתי אחד ממעצבי המדיניות הכלכלית הבכירים ביותר.

הוא הסכים עימי לחלוטין. במבוכת מה. במהלך הבחירות הוסבר לי ללא הרף על-ידי ראשי מפלגת העבודה. שזו כמוכן אינה התוכנית כהא-היריעה... אלה רק קוויי-סוד. יש תוכנית מפורטת יותר! שאלות ספציפיות יותר (כגון: היכן התוכנית? מהם עיקריה? ובמה היא מחדשת?) נתקלו בהר של ניסוחים והתחמקויות מחוייכות. השבוע פוענחה סוף-סוף התע-לומה. מקור בכיר ביותר במערכת

יותר אותי. לאן נעלמו התוכניות הכלכליות, שהובטחו לנו ערב הבחירות? תשובות של הצוות הכלכלי של המערכת, בראשותו של גר יעקובי. תוכנית הסודית של יצחק מודעי, מנהיג הליברלים. תוכניתו של שר-האוצר לשע-בר יגאל כהן-אורגד, שגובשה בחיפזו, וששימשה כתיבותו האחי-

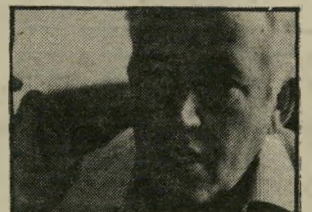
מעכו חיכתה הרעה

השם דויד לוי מתקשר אסוציא-טיבית עם העיירה בית-שאן. השבוע הוא הפתיע: במוצאי-השבת שעברה התכנסה לה חבורה סודית ביותר בביתו של יוסי אילוז (חרות) בעיר הצפונית עכו. אילוז הוא פעיל נלהב למען דויד לוי.

החשאיות שאפפה את מקום הד-כינס, עיתויו ומשתתפיו, עוררו מסע-טלפונים נמרץ בקרב חברים במרכז חרות. המיסתורין התמקד בשאלות: מי הוזמן לכינוס? מי נענה להזמנה? פגישה זו הייתה רק קצה קרחון של התארגנות יסודית במחנותיהם של יצחק שמיר (משה ארנס מפקח על ההתארגנות במחנה זה), של אריאל שרון ושל דויד לוי. מקורביו של לוי ניסו להמעיט מחשיבות הפגישה, אם כי נראו מופת-עים למדי מהעובדה שאני יודעת על קיומה. "תעזבי... זו הייתה פגישה שיגרתית של פעילים. סתם פגישה". אמר לי אחד מקורביו הראשיים של לוי. "נכון שדויד היה, אבל היו עוד... כשביל מה לך לכתוב על זה? לא כדאי..."

כדאי גם כדאי: בניגוד להרלפות הוורמות בקביעות משולחן-הממשלה

רונה של אורגד להמשיך ככהנתו כשר-האוצר. מה עלה בגורלן של שלוש ה-תיקויות? תוכניתו של כהן-אורגד הועלתה על-ידי מודעי כדי לצאת ידי חובה, וזכתה בהתייחסות פורמאלית בלבד. לאן נעלמה תוכניתו המיסתורית של מודעי? המוצא הישר מתבקש

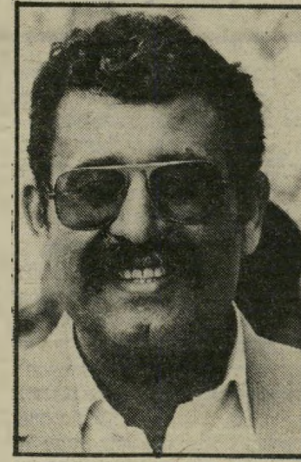

יעקובי בצבע הטרי-קולור

לפנות למערכת העולם הזה או לתחנת-המישטרה הקרובה. ומה כאשר ל-תיקוה היחידה - תוכנית המערכת? ערב-הבחירות פיר-סם הצוות הכלכלי של המערכת, בראשותו של יעקובי, מיסמך ססגוני בצבעי הטרי-קולור, שנקרא "תוכנית להכבדה כלכלית-חברתית-לאומית", או ניסוח בומבסטי דומה. אורגד, שר-האוצר דאז, כינה את המיסמך בזלזול מוצרק, "האדום-כחול-לבן..."

האדום-כחול-לבן כלל ניסוחים כוללניים מיופייפים. כשטענתי כי אוזני מקור בכיר במפלגת העבודה ש, גם אני יכולה לנסח מיסמך דומה,

מסתמנים יחסיה-הכוחות בין שלושת המהנות. בכלזאת, היו אי-אלה הפתעות. לדוגמה: חבר-הכנסת הטרי עיבדיה עלי (ראש-עיריית עפולה) שיריביו מלעזים עליו שנכנס לכנסת ה-11 בזכות העובדה ש, רקד בין כל המה-נות, תוך כדי פזילה מתמדת לכיוונו של אריק (שרון). "כיבר ביום השבת החולף את העיר עכו בנוכחותו. כן, וגם את ביתו של אילוז.

עלי למה בא?

לגבי כל הנוגע לדויד לוי (התבט-אויות נגדו, התבטאויות שלו) בחרי-צות הראויה לשבח, לא דלף דבר קיומו של הכינוס. מסעיה-שמעות כדבר משתתפיו ותכניו זחל לאיטו. ביוור טלפוני פני-סידנותי, הר-תיר כמה מאובכים-נעלבים על שלא הוזמן להצפין לעכו. היו גם מתחמ-קים: אחד מאנשי המרכז, למשל, קיבל הודעה "להחזיר צילצול רחוף לגיבס של דויד". האיש "שכת" לצל-ציל ונעלב על שלא הוזמן... הנטייה כיום בקרב הקולות הצפים בחרות היא שלא להזדהות, בטרם

איך נולדה ומתה התוכנית של המערכת!

התוכנית שהכינו הכלכלנים נגזזה, מפני שהיתה עלולה להפחיד את הבוחרים!

השר יצחק שמיר לא חרק שיניים!

הכינוס הסודי לגמרי של דויד לוי בעכו!

רפאלה הגיעה לכנסת בדלת האחורית!

עובדיה עלי, האיש של שרון, פוזל לעבר לוי!

מי מכם שהכותרת עוררה בדמיונו מיני מוס שוקולד, קרם קרמל ושאר שחיתויות - טעה, אבל לא בהרבה. מדובר בכיבודים לא פחות טעימים: אלה המחולקים ביד מחושבת - חשבון תן וקח - מיום הקמת הממשלה.

הנה לדוגמה: מרדכי ("מוטה") גור, שר-הבריאות, שהספיק למנות לו יועץ מדיני (לשם מה צריך השר הממונה על מחלותינו, שלא נרע מצרות, יועץ מדיני?) מינה לו גם יועצת שמתמחה, קרוב לוודאי, בתחית-המתים. היועצת היא רפאלה בייילסקי, ואילו המת - המו-צעה הלאומית לבריאות, גוף ששבק חיים, ומשום-מה חייבים להחיותו. משום-מה?

(א) משום שגור הוא אדם אמד ביצוני, שופע מרץ, ומישרד-הברי-אות קטן על מידותיו. (ב) משום שביילסקי, שהיא מועמדת מס' 60 ומשהו ברשימת המערכת, ויכורנו בברכה (מקום ריאלי בהחלט על פי תחזיותיו של גור ערבי-הבחירות), רצתה להגיע לכנסת, או, אז הנה היא הגיעה, בתור עוזרת או יועצת.

מה זה בעצם משנה? הסבירו לי בארס רב, "חבריה" למפלגה, "העיקר שהיא תתחיל לנסוע לחו"ל. כדי ללמוד את המצב, כמוכן, אחר-כך היא לכתוב פייפר (נייר להדיוטות) ותסע להרצות עליו בכינוסים בינלאומיים ברחבי הו"ל... אחרי זה היא תכתוב עוד פייפר..."

נקיצור: כל טוב לכולם, והרבה בריאות.

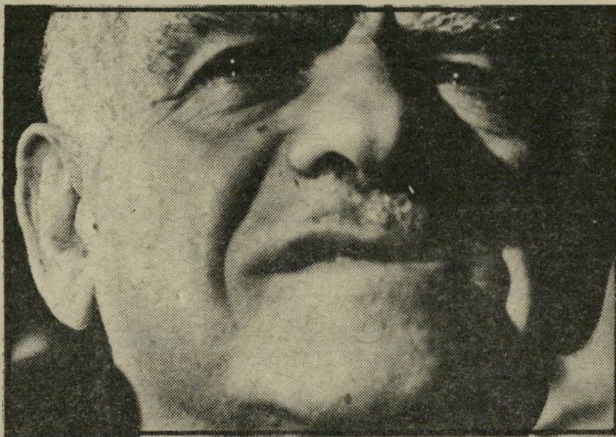
שצריך לגבש תוכנית רראסטית, בל-תייפולאריית. הרלפה של תוכנית כזו הייתה מחסלת את סיכויינו בכחירות, הסבירו לי בעבודה.

לכן הוקם צוות נוסף, שהורכב מכלכלנים מקצועיים. דיוני הצוות התנהלו בחשאיות גמורה. בתומם הוגשה תוכנית מפורטת למנהיגי המערכת. כמה מרכיבים בתוכנית הפ-חירו את חברי הצוות הכלכלי-פוליטי, ולא ניתן היה להגיע להסכמה או לפשרה.

לכן הוחלט, על דעתם של מנהיגי-המפלגה, שלא לאמץ את התוכנית, ולגנוז אותה, "עד להודעה חדשה". זו?

חריקה על לא מאומה

חריקה השניים של "ראש-הממשלה האלטרנטיבי" יצחק שמיר, שהפכה לחגיגה תיקשורתית, גרמה לחריקת-שניים אצל שותפיו ולחריקה כללית בממשלה. מהומה על מאומה: חבר-הכנסת דן תיבון (ליברלים) סיפר לי ש, לא היה ולא נברא! מסתבר שתיבון התלווה למנהיג הליכוד בניקורו בחדרה. הניקור כלל, כמוכן, נאומים. במסיגרת נאומו הגן (לא תקף!) שמיר על רעיוו האחדות.

שמיר מי חרק?

ואמר: "מוכן שבין שני גושים מנוגדים אידיאולוגית עלולים להיווצר חילוקי-דעות. אני עלול שלא להסכים לברכים ולחרוק שיניים..." כתב שנקלע לאירוע הבין שלא כהלכה את רוח הברכים, וסיפק כותרות ראשיות לעיתונות, הרעבה להתבטאויות מסוג זה.

דפנה ברק

(המשך מעמוד 7) ' עיסקת-החבילה מחקה את ההחלטה הזאת. בין השאר: חלק גדול של הקיצוץ היה צריך לבוא מקיצוץ הסובסידיות למיצרכים הנתמכים. לפי דרישת ההסתדרות, וכ-ניגוד לדעת האוצר, החליטה הממשלה לבטל קיצוץ זה. אחרת הייתה עיט-קת-החבילה כולה מתרוקנת מתוכנה, שהרי מחירי המיצרכים הבסיסיים היו דוהרים קרימה.

תוצאת הקיצוץ: הממשלה הצטרך להפריס מאות מיליונים כדי לממן את הסובסידיות. האינפלציה תדהר.

הממשלה אישרה, כביכול, את המשך האיטור על התקשורת משרדיה עם ספקים. כלומר: הקפאת ההזמנות הממשלתיות, כדי להקטין את התק-ציב. אך היתה זאת החלטה כוזבת. כי אחרי ההחלטה הסימלית, באה שורה ארוכה של יוצאים-מ-הכבל. למישרד-הביטחון אירי-התקציב הותר להתקשר. השיכונים וההתחנלויות של דויד לוי שוחררו אף הם במידה רבה. התוצאה: מישרדים אלה שוב יורקו כסף במלוא הידיים. הממשלה תרפס. לשון אחרת: עיסקת-החבילה ביט-לה את קיצוץ התקציב הממשלתי, שהוא חשוב הרבה יותר. אנשי-חלם פעלו לפי מיטב המסור-רת.

סכר של נייר. כל המישחקים האלה לא נעזו לשורשים האמיתיים של הסרטן הכלכלי: תקציב-הביטחון הארצי. המשך השהות בלבנון, המשך ההתחנלויות, ההון השחור. התחזית: אחרי שלושה חודשים של עצירה מדומה, יפרוץ מבול האינפלציה את סכריה-נייר, שנועד לעצור.

אורחים כהנא האפריקאי

תוכנית הרב כהנא מתגשמת בדרום-אפריקה. ששר-החוץ שלה התקבל ברוב כבוד בישראל

יצחק שמיר מיהר לנמל-התעופה, כדי לקבל את פני האורח: שר-החוץ של דרום-אפריקה, פרידריק ("פיק") בותא.

אף שהיה זה ביקור "פרטי", כביכול, נהגו באורח כאילו כא לביקור ממי-לכתיו: השטיח האדום נפרש על המס-לול, האורח נכנס למכוניתו של שר-החוץ הישראלי, נערכו עימו שיחות רשמיות.

היתה רק הסתייגות אחת: הוא לא הופגש עם ראש-הממשלה, שימעון פרס. זה לא רצה לסכן את מעמדו באינטרנציונל הסוציאליסטי, המקדש מלחמת-חרומוה על המישטר הדרום-אפריקאי. הוא גם לא רצה לסכן את מעמדה של ישראל בא"ם, שם יש למדינות אפריקה השחורה השפעה רבה.

היילכו שניים יחדיו. בותא מייצג מישטר, המגשים הלכה למעשה את תוכניתו של משה כהנא. בין השאר:

● גירוש האוכלוסיה שאינה שייכת לעם-הארונים (בדרום-אפריקה: הגליה לאיווריים עניים וצחיחים, הנקראים "מולדות שחורות": איטור על פועלים שחורים להביא לאיווריים ה"לבנים" את מישפחותיהם.)

● איטור יחסיימו ונישואין בין בנים ובנות של עם-הארונים ובין האחרים, לפי מתכונת חוקי-נידנברג הנאציים. הפרת האיטור היא עבירה פלילית הנענשת במאסר ארוך - כדרישת כהנא.

● שלילת זכות-הבחירה ממי שאינו שייך לעם-הארונים. (בדרום-אפריקה: מן הרוב הכושי.)

גיועני דרום-אפריקה מתבססים, כמו חסדי כהנא, על קישוקשים דתיים בנוסח, "עם נבחר", "הארץ המוב-טחת". האל הנוצרי שלהם אינו שונה מן האל היהודי של כהנא. בלתי אם נועדו. זה לא הפריע

(המשך בעמוד 14)